

Родно село

Надъ плетища свело
натежалъ клонакъ,
искамъ родно село,
да те видя пакъ!

Край огъня съ татко
дълго да гълчимъ,
да ме гледатъ сладко
майчини очи...

Кучето опашка
пакъ да ми върти, —
село сиромашко,
мило си ми ти!...

Какъ желая лудо
въ неразсъмналъ часъ
пакъ да ме събуди
мама съ топълъ гласъ:

— Синко, чака гладна
кравицата — вижъ,
ставай, пъкъ на пладне
пакъ ще си поспишъ!

И за мигъ да стана,
съненъ да вървя
съ кравицата рано
презъ гори, нивя.

Клонки съ росна шума
да ме оросятъ,
слънчогледи въ друма
да ме поздравятъ!